

Det tilfillede Resumé tilligemed dets Bilag blev af den danske Gesandt i Berlin, efter hvad han meldte den 10de Februar til Regjeringen, overleveret Statssekretæren for det derværende Udenrigsdepartement.

Endelig, den 20de Februar, modtog den danske Regjering et Svar paa de i Berlin gjorte Forestillinger imod de seneste Foranstaltninger i Slesvig mod de der bosatte Danste, idet den tydske Gesandt i Kjøbenhavn indfandt sig hos Udenrigsministeren og meddelte mundtlig og uden nærmere Motivering:

„Was die angebliche Vertragswidrigkeit der in Nordschleswig angeordneten Maßnahme betrifft, so haben die Verträge mit Dänemark den Schleswigschen Optanten jedenfalls nicht mehr Rechte eingeräumt, als die jedem andern Ausländer zustehenden, und können diese Optanten daher ebenso wie jeder andere Ausländer jederzeit ausgewiesen werden. Im Uebrigen ist unsererseits niemals beabsichtigt, Nichtdeutsche zum diesseitigen Militärdienst heranzuziehen; es werden nur diejenigen dem Jahrgange 1863 angehörenden Söhne von Optanten jetzt in die Preussische Armee eingestellt werden, welche zuvor auf ihren Antrag durch Naturalisation die Preussische Staatsangehörigkeit erworben haben.“

[Hvad angaar de i Nordflesvig anordnede Forholdsreglers formentlige Strid med sluttede Overenskomster, saa har Overenskomsterne med Danmark i hvert Fald ikke indrømmet de flesvigiske Optanter flere Rettigheder, end der tilkommer enhver anden Udlænding, og kunne disse Optanter derfor ligesom enhver anden Udlænding til enhver Tid udvises. Søvrigt har man fra vor Side ingenstunde havt til Hensigt at inddrage Ikke-Tydske under tydsk Militærtjeneste; ikkun de Sønner af Optanter, der henhøre til Aargangen 1863, og som forinden paa deres Begjæring ved Naturalisation have erhvervet preussisk Statsborgerret, blive indlemmede i den preussiske Hær.]

Den danske Udenrigsminister svarede den tydske Gesandt, at han beklagede, at den tydske Regjering ikke havde villet gaa ind paa den foreslaaede Transaktion, og tilføiede, at han maatte fastholde den kongelige Regjerings udtalte Anskuelse om Betydningen af Bestemmelserne i Wiener-Fredstraktaten og i Abenraa-Kommissionens Slutningsprotokol i nærværende Sag.

Hermed syntes Forhandlingen foreløbig endt; men den fik en Slags Fortsættelse, idet Aftenudgaven af det i Berlin udkommende Blad „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ den 5te Marts indeholdt et Stykke, der ganske stemmer med et den 1ste Marts af Grev Haxfeldt til den danske Gesandt i Berlin „i Fortrolighed leveret Promemoria“, der indeholdt en Sammenstilling af flere i Tidernes Løb traktatlig vedtagne Bestemmelser om Besøielsen for Beboerne af aftraadte Landsdele til at vælge mellem deres tidligere og det dem ved Landastrædelser paaførte ny Undersaatsforhold. Det er betegnende, at hverken den i Abenraa vedtagne Slutningsprotokol eller de sig dertil knyttende senere Forhandlinger mellem de to Regjeringer omtales i dette Aftestykke med et eneste Ord, uagtet det dog er siensynligt, at den her givne nærmere Udførelse af Wiener-Fredstraktatens Bestemmelser og ikke de nævnte mangfoldige ældre med andre Magter indgaaede Traktater maa være de ene afgjørende for det her omhandlede Forhold, Noget, der ogsaa strax blev bemærket af den danske Gesandt til den tydske Statssekretær, tilligemed en Beflagelse af, at man ikke tidligere havde søgt en Forstaaelse med den danske Regjering, som ikke vilde have været vanskeligt, og som i høi Grad anbefaledes ved Hensynet til det venstabelige Forhold mellem de tvende Lande.